

„Budou žít ve strachu. Fiala, Pekarová, Hamáček.“ Petr Hampl k Rusku a skutečné moci zde

- CZ24 News | 7. května 2021



ČESKO: „Všichni to vidí a nikdo si nemůže být jistý. Nekřičíš dost hlasitě? Neurážíš prezidenta vlastní země dost agresivně? V příští minutě můžeš být označen za zrádce ty,“ uvedl sociolog Petr Hampl k faktu, že za kolaboranta je nyní označován ministr vnitra Jan Hamáček, který byl vždy konformní a loajální k prozápadní politice. Takový osud může potkat i další, sdělil Hampl a hovořil nejen o nové „kauze Kroupa“.

Žijeme aférou, kterou novinář Janek Kroupa trápí vicepremiéra Jana Hamáčka (ČSSD) a v jejímž důsledku je Hamáček titulován jako „vlastizrádce“, „ruský šváb“ a podobně. Ten Hamáček, který je členem Aspen Institutu, vždy hájil evropskou integraci a v roce 2014 ještě jako předseda Poslanecké sněmovny při jednání ve Washingtonu pronesl, že „Rusko rozumí jen síle“. Jak to celé vidíte? Ani člověk, který se takto aktivně angažuje, neunikne nálepkám „Putinova kolaboranta“?

Vidíme na tom, že žádný příslušník té vrstvy si nemůže připadat bezpečně. Ať se snažíte, jak se snažíte, pořád žijete ve strachu. Agresivní dav sestávající z byrokratů a intelektuálů se může v příští minutě otočit proti vám. Dnes je to Hamáček, zítra to může být Fiala, Pekarová nebo Bartoš. Každý žije ve strachu. Nikdo si nemůže dovolit ukázat nedostatek horlivosti. Svým způsobem je to varování podobné tomu, jako když byl v 50. letech občas popraven nějaký příslušník politbyra. Všichni to vidí a nikdo si nemůže být jistý. Nekřičíš dost hlasitě? Neurážíš prezidenta vlastní země dost agresivně? V příští minutě můžeš být označen za zrádce ty.

Jiného aspektu si všimnul blogger Vidlák: „Všimněte si, jak málo platné bylo Hamáčkovi, že se pokusil působit jako rusobijec. Uběhlo čtrnáct dní a místo pochvaly se dozvěděl, že je vlastizrádce. A

všimněte si, že Starý Ještěř z Hradu je stále stejný proruský šváb jako byl, ale je mu to úplně jedno, nijak ho to neohrožuje a naopak den ode dne se ukazuje jeho politická velikost...“ Jakmile člověk na tu hru přistoupí, nikdy se nezastaví. Nikdy nebude dost protiruský. Nikdy nebude dost antisexistický. Nikdy nebude dost velký odpůrce rasismu. Co je dnes naprosto korektní, za to se bude muset zítra omlouvat. Jediná možnost je ukázat celému tomu systému vztyčený prostředníček. Ale na to Hamáček nemá a nikdy mít nebude.

Obecně, role médií v celé kauze Vrbětice byla a je zásadní. Spekuluje se, že s verzí, že za výbuchy ve Vrbětích stojí ruští agenti, přišli premiér Andrej Babiš (ANO) s Hamáčkem až poté, co zjistili, že unikla do médií. Jmenovitě do týdeníku Respekt a zřejmě i do Seznam Zpráv. Šlo by o příklady dobrého fungování „hlídacích psů demokracie“?

Odjakživa tomu přece bylo tak, že novináři se snažili hlídat tajné služby a být svým způsobem jejich protiváhou. Předpokládali, že tajné služby zneužívají moc, nedůvěřovali jim a snažili se vést svá vlastní vyšetřování. V tom spočívala etika novinářské práce. To, co dnes vidíme, je vlastně popřením skutečné žurnalistiky. Novinář dává horlivě na stránku, co mu tajná služba předložila, a neodvážá se klást otázky. Ani takové, které se úplně jasně nabízejí.

Možná, že za pár generací budou existovat pojmy jako „respektová žurnalistika“ nebo „kundrovská žurnalistika“. Všichni budou rozumět tomu, že se jedná o zkorumpovanou propagandu. A jen občas se někdo zvědavý zeptá: Kdo to byl, ten Kundra? Co to bylo, ten Respekt?

Z čistě mediálně-zpravodajského hlediska: Co zatím Janek Kroupa nabídl? Lze se obávat, že v některých médiích jakožto utajený zdroj projde cokoli; a může se za to odstupovat z funkce?

To je důsledek té kundrovštiny. Někdo chce namydlit schody Hamáčkovi, tak pustí drb a velké médium to dá na stránku. Zítra vypustí Hamáčkovi lidé něco na jeho konkurenta, a média to opět vezmou. Celý ten obor se stává směšným. Jenže tu je dav politiků a aktivistů připravený lynčovat kohokoli, na koho bude ukázáno, i třeba náhodně. Nedivme se, že každý z členů tohoto aristokratického davu žije ve strachu, že právě on bude další obětí. Mimochodem, někdy v polovině 90. let jsem pracoval v Respektu. Tehdy bylo absolutně nepřijatelné založit článek na jednom anonymním zdroji. Buď si to redaktor dokázal ověřit třeba tím, že našel protokoly z porad, nebo to prostě nesmělo na stránku.

Co si ale myslíte o záměru ministra vnitra vyměnit utajení ruské akce ve Vrbětích za milion dávek Sputniku V a za zorganizování setkání Joea Bidena s Vladimírem Putinem v Praze?

Pokud by to byla pravda, tak by to bylo to nejlepší za celou Hamáčkovu kariéru. Takhle by měl jednat státník, kterému leží na srdci situace obyvatel vlastní země. Pokud by opravdu zjistil, že představitelé Ruské federace mají máslo na hlavě, měl by toho využít pro své lidi. Nemylme se, obyvatelé České republiky potřebují očkovací vakcíny, potřebují levné energie, potřebují přístup na ruský trh a potřebují celkově dobré vztahy. Zkuste se ale zeptat nějaké prodavačky z Nového Města pod Smrkem, jak jí zlepšilo život, že tu má Rusko méně diplomatů.

Obávám se, že to obvinění je nepravdivé a že Hamáček ve skutečnosti nic takového nechystal. Neměl

by na něco takového odvahy. Nicméně přesto je ta kauza velmi zajímavá. Z čeho byl Hamáček obviňován a co ho téměř stálo kariéru? Nevadí, že podporuje islamizaci vlastní země. Nevadí jeho fašistický postoj k občanským svobodám, který jde tak daleko, že policie dokonce začala stíhat trestný čin, který není zapsán v žádném zákoně – takzvanou předsudečnou nenávist. Nevadí jeho podpora nadnárodních politických neziskovek. Za normálních poměrů by takový ministr musel už dávno rezignovat. Ale nic z toho nevadí. On je šikanován za podezření, že poprvé v životě jednal v zájmu občanů České republiky!

Hamáček to označil za spekulace a lži s tím, že věděl, že na kauze už pracují média, proč by tedy Rusku něco nabízel. Oznámil také, že podává žalobu jak na autory článku, tak na vydavatele a chce deset milionů korun jako odškodné. Je možné, že se celá věc dostane k soudu. Měla by?

To je opět výpověď o Hamáčkově osobnosti. Skutečný politik by se měl přece hlásit k tomu, že pracuje pro vlastní občany! Navíc je pár měsíců před volbami a pro ČSSD by to mohla být klíčová vzpruha. Ale on se dostane až na hranici hysterie. Tak strašně je to pro něj nepřijatelné. Jinými slovy, ministr vnitra si už neumí ani představit, že by mohl pracovat pro občany vlastní země. A nemá už ani stín nezávislého myšlení. To není výpověď jenom o jedné patologické osobnosti. Jan Hamáček patří ve své vrstvě k nejlepším. Předstihl všechny ostatní šplhouny a vyintrikoval se až do čela strany a do křesla klíčového ministra. Je tedy v něčem lepší než ostatní. Dokáže nejlépe rozpoznat, kde jsou skuteční držitelé moci a lísat se jim. Obvinění, že pracoval ve prospěch obyvatel vlastní země, je vlastně to nejhorší.

Je zajímavé vidět, že žádný příslušník té vrstvy si nemůže připadat bezpečně. I Hamáček, který je členem Aspen Institutu a který byl celý život superkorektní, může být kdykoliv obviněn. Zfanatizovaný dav byrokratů a intelektuálů se může snadno obrátit proti němu. Každý žije ve strachu, že bude vyvržen z řad nových aristokratů. Každý se bojí ještě výše postavených, a každý se bojí davu.

Co si tedy o kauze Vrbětice, kde mělo podle Bezpečnostní informační služby dojít k výbuchům kvůli aktivitě ruských agentů GRU, myslíte vy?

Byly časy, kdy – když chtěl někdo vyvolat konflikt – dal si aspoň tu práci, aby navlékl své vojáky do nepřátelských uniforem. Pak byly časy, kdy se falšovaly nahrávky. Ale dnes už jim nestojíme ani za to. Přitom současné technologie umožňují neuvěřitelné věci. Internet je plný falešných nahrávek, kdy slavné herečky nebo manželky politiků hrají v pornoscénách. Je to vyrobeno tak dokonale, že nepostřehnete rozdíl. A naší Bezpečnostní informační službě nestojíme ani za to, aby vyrobila falešný kamerový záznam. Dokonce se ani nenamáhají vymyslet historku, kde si jednotlivé body nebudou navzájem odporovat. To je urážlivé.

Jak říká Petr Pavel, prostě musíme věřit. Martin Konvička kdysi upozornil, že právě tahle šílená hloupost hraje významnou roli ve formování nejvyšší společenské vrstvy. Věřit něčemu celkem inteligentnímu, to není žádná zásluha. Ale okázale věřit tak strašné pitomosti, jakou nám předkládá Bezpečnostní informační služba, to je už výrazem skutečné servility. Šplhouni demonstrují poslušnost. Pokud zítra z Bezpečnostní informační služby nadiktují do Respektu, že ruští agenti přijeli na jednorožci, nikdo s tím nebude mít problém. To nemíním jako nadsázku. Konformita

dosáhla nepředstavitelné úrovně.

Jak jste vnímal proslov prezidenta Miloše Zemana k celému tématu a jeho rozhovor pro CNN Prima News?

Umírněný rozumný státnický projev. Tak má vystupovat prezident. Jako občan jsem na něj byl hrdý.

Je dobrý nápad vypovědět smlouvu o spolupráci a přátelství právě s Ruskou federací po všem, co se stalo?

Nikdy a za žádných okolností není dobrým nápadem vypovědět smlouvu o přátelství. S nikým. Jenže co můžete čekat od vlády, kde je ministrem zahraničí fanatic s vypnutým mozkiem? Ten člověk by měl být někde na uzavřeném oddělení, kde by si mohl celé dny rozdupávat modely Kremlu. Pustit ho do vlády byla katastrofa. A opozice se už ani nenamáhá zastírat, že hájí zájmy zahraničních skupin. Budme rádi, že s Ruskem nesousedíme. Tihle šílenci by byli schopní nastartovat oba Pandury a zaútočit.

Evropská unie chce jednotný postup států jednak kvůli Vrběticím, ale také kvůli ruské armádě na ukrajinských hranicích a kvůli Alexeji Navalnému, který je stále ve vězení. Jaký postoj by v těchto případech měla Evropská unie zaujmout?

Tak za prvé. Evropská unie žádný jednotný postup nechce. Udělá prázdné gesto, aby uklidnila ponížené úředníky v těch zemích, které jsou stejně určeny k vydrancování a likvidaci. Vznikla tedy dočasná protiruská aliance sestávající z Česka, Slovenska a pobaltských trpaslíků. Němci, Francouzi a další mezitím čile domlouvají nové obchodní smlouvy. A co by Evropská unie udělat měla? Především by se měla přestat do té záležitosti plést. Každá země má svou kulturu, svou historii a své zájmy.

Jaké jsou zájmy České republiky?

Snadný přístup na ruské trhy. Plynulé dodávky surovin za rozumné ceny. Pomoc s obnovením vlastních schopností stavět jaderné elektrárny nebo je aspoň udržovat. Stabilizace situace na Ukrajině. Zpravodajské informace o lidech, kteří sem přicházejí z bývalých sovětských republik a mnohdy jsou zapojeni do radikálních džihádistických skupin. Dodávky pro znovuvybudování samostatných českých ozbrojených sil. Takové jsou naše zájmy. Nikde mezi nimi nevidím diplomatické války s kýmkoliv.

Slavíme výročí konce druhé světové války, od které uplynulo už 76 let. Jak si ho připomenete vy?

Zopakuju, co jsem napsal před pár dny na svou webovou stránku: Obávám se, že vstupujeme do týdne hnusu. Uvidíme, jak ubožáci hodní nejhlubšího opovržení se posmívají padlým hrdinům. Vnuci zachráněných budou plivat na hroby zachránců. Budou se předhánět v co nejnechutnější výraziv.

Budou hlasitě vyznávat, že je mrzí, že byli zachráněni, protože vrahové byli mnohem lepšími lidmi než zachránci. A navzájem se budou ujišťovat, že tohle je ta pravá morálka. Naplní tím média a školy.

Normálním lidem zůstane jenom pocit nevolnosti. A stud za některé lidi, kteří žijí ve stejné zemi a mluví stejným jazykem jako my. Nezbývá, než to vydržet. Ale pamatujme si to. Tak se to snažím vydržet a vynechávat média, aby mi příliš nestoupal tlak. A napsal jsem nějaké články. Účast na veřejných akcích tentokrát vynechám, protože teprve čekám na očkování. Tím bychom se dostali ke Sputniku V, ale to jsme zde již probírali několikrát.

Předáváme tuto, z pohledu dějepisu nedávnou, událost správně mladší generaci?

Mladší generace se dnes dozvídá v médiích, od celebrit, a stále častěji i ve školách více méně to, co říkali Josef Goebbels nebo Emanuel Moravec. Hlavním problémem prý jsou jakési hordy z východu, před kterými se máme chránit tím, že se staneme protektorátem Německa. Podle toho jsou upravovány dějiny. Pokud je tedy cílem zánik národa, předáváme jim to správně. Pokud by ale cílem mělo být přežití národa, je dnešní přístup k historii naprostou katastrofou.

Je něco, na co v souvislosti s tímto výročím zapomínáme? Případně, v čem jsme se nepoučili?

Těch věcí je celá řada. A také nám chybí historická srovnání. Třeba jak nesmírně velkoryse se vítězové zachovali vůči poraženému Německu a jak nesmírně tvrdě se postupuje vůči poraženým ve studené válce, včetně České republiky.

Uniká nám také, že německý nacismus nebyl jedním z totalitních systémů, ale naprosto výjimečná záležitost. A že protektorát nebyl jednou z okupací, ale součástí snahy o úplné vyhlazení národa. Tak, aby nepřežil žádný Čech. A že říšská propaganda tento záměr zakrývala již zmíněným strašením před hrozbou z východu. Když se podíváme do dějin, tak vidíme, že „Patříme na západ“ je nacistické heslo.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>